

Владика Херувим: Испунимо тајну спасења кроз Литургију као икону Царства Небеског

У недељу о Царинику и Фарисеју, 25. фебруара 2024. године, Његово Преосвештенство Епископ осечкопољски и барањски г. Херувим је богослужио у Светоуспенском манастиру у Даљ Планини. Саслуживали су архимандрит Мирон (Вучићевић), настојатељ манастира, и протођакон Војислав Николић. Том приликом, владика херувим је истакао:

– Часни оци, драги народе Божји, нека је благословен данашњи дан у који смо се окупили овде у нашем манастиру да прославимо име Божје! Литургија је смисао живота, испуњење свих вредности које човек треба имати у свом животу, које треба у дело да спроводи да био добио спасење. Литургија је догађај у којем се сједињујемо кроз Тело и Крв Господњу, у којем се испуњава Тајна љубави Христове. Само са Христом у нама можемо схватити заједницу љубави и живот на земљи. Господ кроз Голготску Жртву испуњава овај свет љубављу показујући свима нама. Многа су искушења у животу, али уколико имамо љубави, вере и наде лакше ћемо пловити кроз буру овосветских искушења. Требамо да гледамо на онај уски пут подвига, на пут Христов који води у Царство Божје. Налазимо се у припремним недељама за почетак Свете Четрдесетнице, Великог и Часног поста. Прва недеља је о Митару и Фарисеју

и данашње свето Јеванђеље поучава нас тајни молитве. На крају читања могли смо чути речи које нас упућују на оно о чему требамо да размишљамо. Не треба да се узвисујемо, него себе да унижавамо јер ће онај ко сам себе унижава бити пред Господом узвишен. То је тајна отаца, тајна пустињака који су себе унижавали да би испунили тајну Христову. Бог их је наградио венцем вечне славе, венцем светитељства. Њихов пример је остао свима нама као показатељ којим путем требамо ићи, како се требамо у овом животу односити према подвигу и жртви. Данас постоје многи људи који се пред нама увек хвале, баш као тај хвалоспевљиви фарисеј. Он компонује хвалу увек самоме себи. Људи се пред нама узвисују желећи да се покажу великима, међутим Бог не гледа благонаклоно на такво срце. Несмирени и непокајани у себи не чувају тајну љубави, у дубини своје душе су несрећни јер не разумеју у чему је пуноћа и тајна живота, а у оној је основној оси која нас упућује ка Христу. Такво око пуно клапе не види Христа у Његовој пуноћи. Ова недеља учи нас и позива да размишљамо на тај начин, да бисмо требали да унижавамо себе пред другима и пред Богом јер тиме показујемо жртву и своју спремност за пост. Пост је пут у тајну молитве и врлине, у тајну лествице духовног узрастања. Пут има ту симболику да нас упућује ка тим вредностима које нас воде у тајну живота и литургијског испуњења. Зато се у Часном пост појачавају молитве, појачава се и број Литургија јер Црква мисли на човеково спасење. Сви бисмо требали живети у љубави Христовој да бисмо испунили тајну спасења, кроз Литургију као икону Царства Небеског.

spc.rs